

וכו' לחג"ת דו"ק דמ"ה וב"ן דבירורים שבתוך הז"א העומדים באצי עכ"ל. ובברכת אליהו דס"ו ע"א ד"ה ישראל כ' דבתיבת שמע המשכנו גה"י להבירורים ועתה ביני' ממשיכים להם כחב"ד חג"ת. וכ"כ בד"ה דפר', שמתחי' בתיבת שמע המשכנו וכו' לבחי' אלו שבבירורים ועתה בתיבת ישראל המשכנו התשלום וכו' לבחי' אלו שבבירורים עכ"ל. ועי' מע"א דפ"ו סוע"א מ"ש מהתו"ח זיע"א דק"ז ע"א ע"ש כל הלשון.

ולע"י בהק' הק"ש בסי' כתב בשמע לכלי החי' וכו' דזו"ן הנק' נק', ובמילת ישראל וכו' לכלי אמצעי וכו' דזו"ן הנק' ז"א ע"כ. ומעתה נראה לכאוי שכל מה שנו' בענין זה נוק' או ז"א, הכונה על הבירורים בעצמם שמכנים אותם בשם זו"ן, והם הם המקבלים מו' בשמע וישראל לפי דרגות הק"ש, והמו' המקבלים עולים אתם באחד להמשיך לעצמם הגד'. ולע"ע לא הבנתי היטב לקו"ד מ"ש בנה"ש הנו"ל להמשיך לז"א ולחלקי הבירורים וגם בשמע לא כתב כן. וכן מ"ש בעג"ה הנו"ל העומדים באצי. וכן צריך להבין עם זה מ"ש רו"ל דפני' דיני' דאי' לא תסרים לעולם והשאר נמשכים לפי סדר הק"ש והיעב"א.

(לג, א) **בתיבת שמע**. במו' דעי' דנוק' מצוייר בקו אמצעי ב' הויות ואהי' מנוקדות, ושמות המו' רק אלקים אחד. ואפי' היות והמו' דקט' נק' ע"ש הלבושים, עי' באורך בש"ש דרוש ב' דפסח סוף אות כ', והלבוש הוא יסוד דאי' ספי' א' והיא שם אלקים. אבל הפני' הוא שנים חו"ג. ועדיין צ"ע כעת. ועי' ע"ח שכ"ב סופ"א.

(לג, א) **בשמע ג' אלקים**. וצ"ל וי' עי' ש"ש ז"ל על ע"ח ש"מ דס"ג סוע"ב וברכת אליהו דס"ג ע"א ד"ה עם מו' ועג"ה די"א ע"ב.

(לג, א) **במלת שמע**. תמיד גז' המשכת המו' לנוק' פני' דקט' דאי', אבל המשכת המו' בתיבת ישראל לז"א משתנה לפי

הזמנים. וצריך להבין הטעם לזה. וגם מתי תשתלם הנוק' בשאר מדריגות דקט' שישנם בז"א כבר לפי הזמן. ועוד שרו"ל כתב בדרו' ד' וו' דק"ש שפני' דקט' דאי' א"א שיחסרו מהזו"א לעולם שבהכרח צריך שתהיה לו איזה בחי' של מו' כדי שיתקיים בהם ע"ש. האם גא' שכלל זה נא' בז"א דוקא ולא בנוק', והיא מספיק לה איזו הארה מפני' דקט' דאי' שבו"א עד זמן הק"ש שתקבל המו' עצמם. ויש לעיין ש"ש בע"ח ש"מ פ"א אות ט' וגם בעג"ה די"א ע"ב שורה כ"א צ"ס הדבור והובא בהגהת הס' שבידנו לפני ק"ש דיוצר. ואולי בזה אפי' להבין מה שבתבת שמע, שהם גה"י דו"ק דתבונה, קרא אותם בשם מו' דעי', ובישראל גה"י דו"ק דיש"ס קרא אותם בשם מו' דיני'.

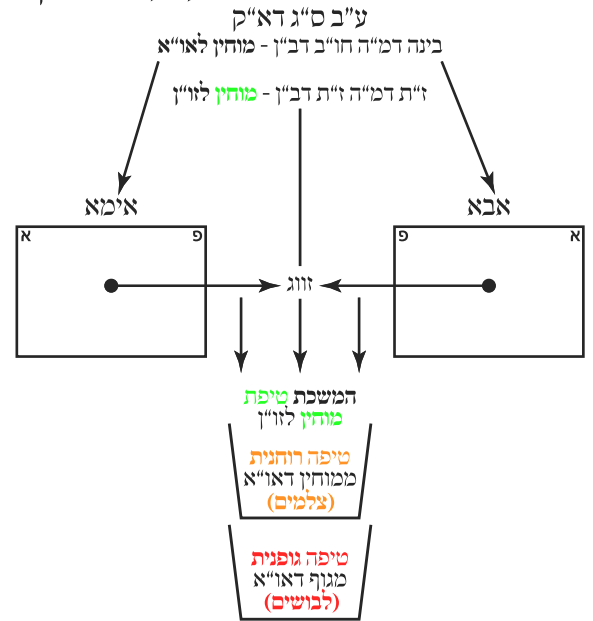
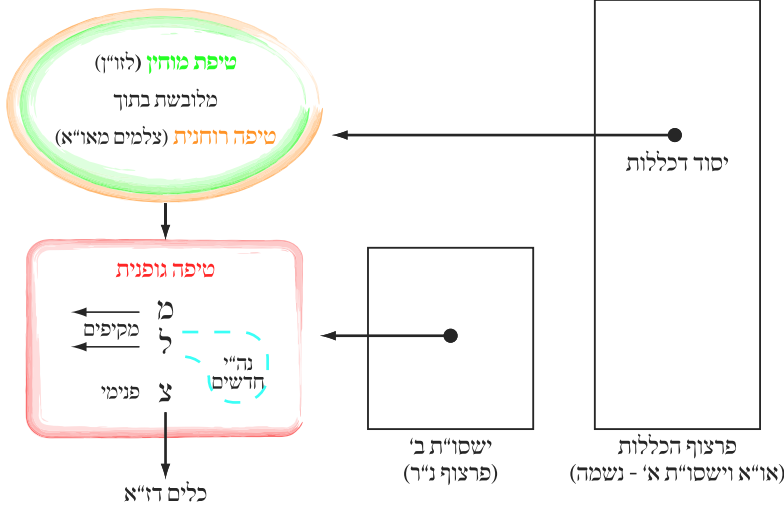
(לג, א) **בהצטננות** לצורך המו'. ראיתי מ"ש הפת"ע די"ז ע"ג ד"ה

ואין תימא, דלכחי' מו' דעי' ויני' אין הצטננות. כי הנה"י דאי' עצמם משמשים למו' כנו' בסוף דרו' ב' דפסח ע"ש. ועי' מ"ש הוא עצמו בסופ"ב דפסח הנו', ועי' רו"ל בפ"ב דשכ"ב והגה' השמש דפ"א דשי"ז ובמקומות רבים אחרים, שיש גם בקט' מו' ונה"י דאי' ובודאי שהוא כמ"ש הש"ש בסופ"ב דפסח הנו'. ועי' בריש דרו' ה' דשכ"ה שכרו"ל וכבר ביארנו כי יש חיות ומו' אל הקטן בכל ג' זמנים הן בעי' הן ביני' הן בבחי' מו' וכו' והנה המו' של העי' נתלבשו בלבוש החי' של גה"י דתבונה **והנה** כ"א מבחי' ג' אלו המו' שהיו מתלבשין בנה"י תבונה מסתלק או"פ של תבונה ואינו נשאר שם רק הלבוש לבדו ואלו המו' המתלבשין נעשין בו בחי' או"פ וכו' ע"ש. ובסי' כאן כתוב להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, והיינו הכלים דאו"א (עי' ברכת אליהו דס"ה סוע"א), עם מו' דעי' או דיני'. ולקוד"ן כמעט ברור שאין הפרש בין קט' לגד' ותמיד יש הצטננות אלא שרו"ל והרש"ש זיע"א רצו לקצר כאן בקט', וכמו שלא נז' ג"כ כאן כלים בקט'. (עי' פת"ע די"ז סוע"ב מ"ש יען נשארים מקי'. וק' שגם בערבית ובקרבות שיש מו' פני' לא נז' כלים). ובכונות ליל פסח נז' כלים בקט' ב', ויש שם הגהה א' על קט"א דיש לכוון בכלים

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

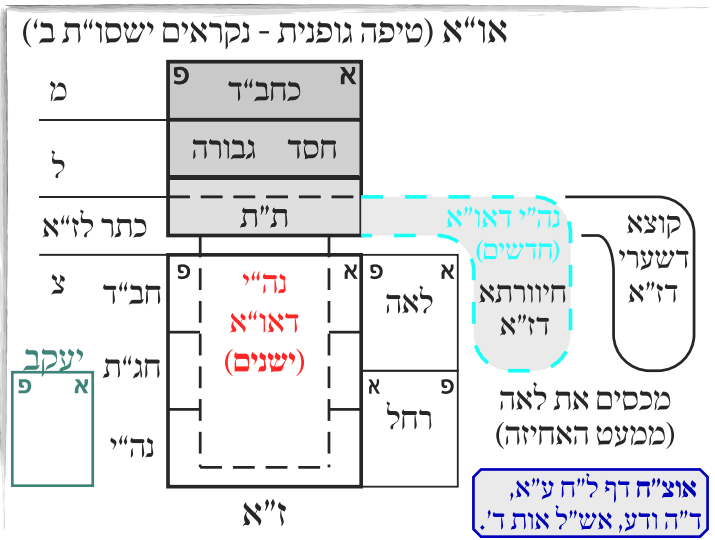
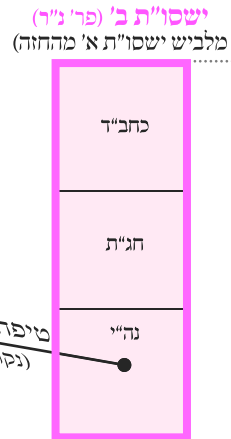
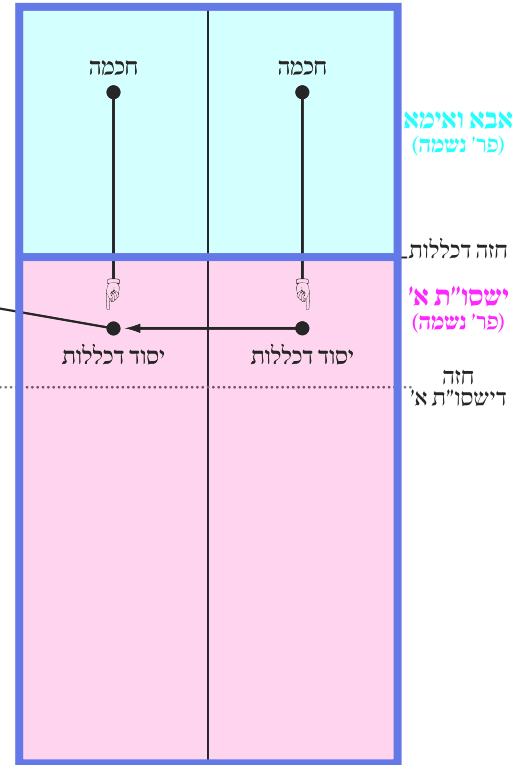
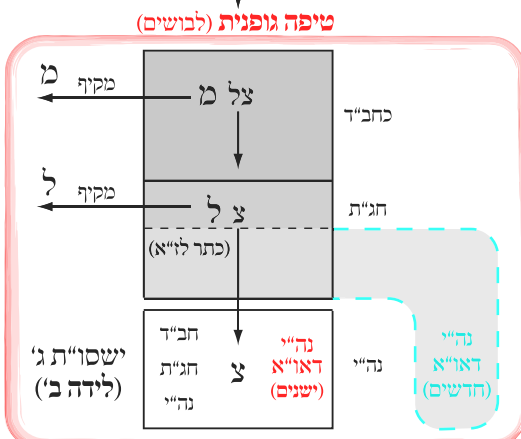
עין היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

אימא ותבונה (פרצוף הכללות)
אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זיווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות
 סידור חול ח"ב דף ל"ג ע"ב והלאה.
 אוצ"ח דף כ"ו ע"ב, אש"ל אות ה'.
 שעב"ה דף כ"ה ע"ג.
 ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ב, דף ק"ב ע"א.
 שע"ד ח"ב שאלה ע"ב וע"ג. ח"א שאלה ס"ד.
 אוצ"ח דף ל"ד ע"א, אש"ל אות ב', ג'.
 פת"ע דף י"ז ע"ג אות ב' ד"ה אין תימה.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב ע"א.
 ע"ח ח"ב דף י"ג ע"ב כלל ח'.
 ע"י ציור סדר לידת וכניסת המוחין בז"א, בעמ' 22.

תנהי"ם דתבונה (שניים שהם שלישיים - טיפה גופנית)

ת"ת דתבונה

בפנים, עולים לחצי העליון כדי להשאיר מקום לכתר דז"א.

באח', עולים לחצי התחתון, אין כתר עצמי לז"א.

התרוקנות הוד דתבונה

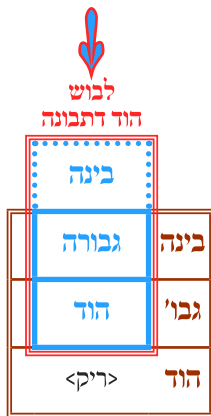
פ"ע דהוד	
פ"א דהוד	⑥ "אהד"
פ"ת דהוד	⑤ "ה" (השני)

התרוקנות נצח דתבונה

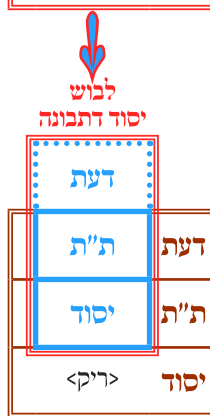
פ"ע דנצח	
פ"א דנצח	④ "אלקינו"
פ"ת דנצח	③ "ה" (הראשון)

התרוקנות יסוד דתבונה

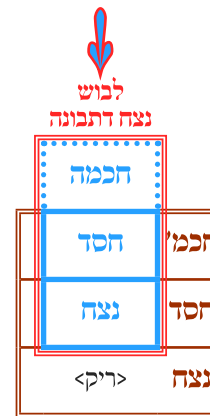
פ"ע דיסוד	
פ"א דיסוד	② "ישראל"
פ"ת דיסוד	① "שמע"

כלי בג"ה דז"א

כלי דת"י דז"א

כלי תח"ן דז"א

כניסת מוחין דז"א לתוך כלי ז"א, מלובשים בתוך נה"י דתבונה, בתיבת "אהד":

ארבע עינים בצינון

1. לפנות מקום בלבושים דאו"א לצורך מוחין דז"א.
2. לצורך החלב.
3. גורם לדחיית הולד.
4. ריבוי אורות (הנה"י דאו"א שעלו לת"ת), גורמים לבניית נה"י חדשים לאו"א.

הגהות וציונים על הסידור / חלק ב

שמג

[נ"ח ע"ב] ד"ה אלהינו מילוי דס"ג אור מקיף
דז"א וכו'. נ"ב, היורד לשם מ"ה שבז"א.
(מסידור הראמ"ע).

ד"ה אור פנימי דז"א שם מ"ה וכו'. נ"ב, צ"ל
שהוא שם מ"ה וכו'. (מסידור הראמ"ע).

[נ"ט ע"ב] ד"ה ג' מקיפים וכו' מחג"ת דאימא.
נ"ב, וממקיפי אבא נמשכים בברכת כהנים.
(מסידור הראמ"ע).

[ס' ע"ב] ד"ה ואלהי יעקב וכו' להמשיך מ"ו
ללאה היוצאת מעטרת יסוד דאבא. נ"ב, צ"ל
היוצאת מהארץ עטרת יסוד דאבא. (מסידור
הראמ"ע).

ד"ה ו' דעת תחתון. נ"ב, המכריע בין ב' עטרין
דחו"ג. (מסידור הראמ"ע).

[ס"א ע"א] ד"ה יכוין להעלות לאה וכו'. נ"ב,
עיין תורת חכם (דף צ"ו ע"ב). (מסידור
הראמ"ע).

ד"ה להאיר לה מג"ר דגדלות. נ"ב, לג"ר
דקטנות. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה להאיר מחמשה אל לה' אלהיים דקטנות.
נ"ב, כוונה זו שייכת לאתר דחיית פרקין
אמצעיים דאימא לגרון דפנימי. (מסידור
הראמ"ע).

[ס"ב ע"ב] ד"ה והנורא ג' כלי ת"ת. כלי חיצון
וכלי אמצעי מוקפים, ונ"ב, יכוין דוקא במ"ה
[כלי פנימי שהוא] ש"ע דת"ת. שער כ"ב פרק
ג'. (מסידור הראמ"ע).

[ס"ג ע"ב] ד"ה אל עליון מיסוד דאימא יו"ד
פעמים ה"א וכו'. נ"ב, עיין עץ חיים שער
לאה ורחל פרק ב', ועיין זמרת הארץ דף א'.
(מסידור הראמ"ע).

הלשון, צ"ל שיכוין ע"י שורשי נ"ר דנשמה
וחיה דנשמה שלו. (מסידור הרב רפאל מערכי).

[ל"ח ע"א] ד"ה ולהשאיר שם החג"ת דב'
הצלמים הנ"ל ושארית וכו'. נ"ב, יכוין לצנן
פרקין עילאין דנה"י דתבונה ודנה"י דיש"ס
ושארית וכו'. (מסידור הראמ"ע).

[ט"ל ע"ב] ד"ה לחח"ן בג"ה דת"י וכו' דמ"ה
וב"ן דחו"ב דז"א. נ"ב, גם יכוין להחזיר
המוחין דנוק' [דו"ק] שהם ג' אלהיים
והנרנח"י שלהם המצויירים בדף ל"ג ע"ב
למקומם. (מסידור הראמ"ע).

[מ' ע"א] ד"ה דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן דז"א.
נ"ב, והצ' שלהם לנוק'. (מסידור הראמ"ע).

[מ"ד ע"א] ד"ה ועם ל"ב אלהיים. נ"ב, עיין
עץ חיים שער כ"ו סוף פרק ב', עולת תמיד
דף מ"ד ע"א. (מסידור הראמ"ע).

[מ"ד ע"ב] ד"ה יכוין להמשיך לכתר דלאה וכו'
מוחין דבינה דז"א. נ"ב, ר"ל מוחין דז"א מצד
אימא. (מסידור הראמ"ע).

מ"ט ע"ב] ד"ה ולהמשיך לחו"ב חו"ג דלאה
העומדת עמה אחור כאחור. צ"ל העומדת
עמו. (מסידור הראמ"ע).

[נ"ב ע"א] ד"ה תהלות לאה ורחל וכו'. נ"ב,
צ"ל להעלות יעקב ולאה ורחל בהיכל ק"ק
דבריאה. (מסידור הראמ"ע).

[נ"ב ע"ב] ד"ה תפתח וכו' ותכוין לזווג או"א
שבחין וגרון וכו'. נ"ב, צ"ל או"א דז"א
שבחין וגרון וכו'. (מסידור הראמ"ע).

[נ"ז ע"א] ד"ה והם אות ו'. נ"ב, להמשיכם
לחכ"ד חג"ת ומשם לחג"ת נה"י, עיין עלי
נהר דף י"ד ע"ג. (מסידור הראמ"ע).

מעיל

ביאור על הסידור

אליהו

צט

ומזדווגים כל הפרזופים כמו שכתב בסידור עד שהגיע הענין לישסו"ת, לריכים גם כן ישסו"ת להזדווג לתכלית שיקבלו זו"ן המוחין שבאו מרום המעלות עם התלצשות הנלמים של כל הפרזופים הנזכרים למעלה, כמו שכתב צנה"ש בהקדמת רחובות הנהר דף ו' עמוד ד' מד"ה וכן עד סוף הדיבור, ומישסו"ת הראשונים לשניים ומשניים לשלישיים, וזולת ישסו"ת אי אפשר שיקבלו זו"ן המוחין והנלמים הנזכרים למעלה, כמו שכתב צנה"ש בהקדמת רחובות הנהר דף ו' עמוד ד' וז"ל: "וכן אח"כ נתוסף וצא לו"א פרזוף חמישי וכו' וכל פרזוף עליון מתקן הציבורים של פרזוף התחתון ממנו על ידי שמזדווג שני זוגים" וכו', עד סוף הדיבור עיין שם.

וענין התחלפות המוחין שזכונה הנזכרת מצואר צע"ח שער כ' שער המוחין דף ס"ה תחילת פרק ט' וסוף פרק י'.

ד"ה והם צלם דאחור וכו'. מצואר צע"ח שער כ' תחילת פרק ט' הנזכר למעלה, וצשה"כ ענין כוונת העמידה דרוש צ' דף ל"ב עמוד ג' צתיבת צאהבה.

ד"ה והם צלם דאחור וכו'. שכל מה שנתקן צק"ש הוא לאחור נקרא לערך מה שנתקן צעמידה שהוא פנים.

דף ל"ח עמוד א'

ד"ה ואז יכוין להוציא שני צלמי המוחין דאו"א שבנה"י דישסו"ת הראשונים וכל צלם כלול מ"ם שבו דכל פרצוף מהפרצופים הנזכרים למעלה. עיין צנה"ש בהקדמת רחובות הנהר דף ו' עמוד ד' תוך ד"ה

וכן אח"כ נתוסף וצא לו"א פרזוף חמישי עיין שם כל הלשון הנזכר למעלה, דשם מצואר דהמוחין דז"א לקחו כלם מכל הפרזופים שלמעלה. ומה שכתב וכל צלם כלול מ"ם שבו דכל פרצוף וכו' ר"ל שלוקח כל הנלמים שכל כלול מ"ם מכל פרזוף ופרזוף דכל הפרזופים הנזכרים למעלה שהם עתיק וא"א ואו"א וישסות.

ד"ה ויורדים ומתלבשים וכו' באחוריים דכחב"ד. הענין כמו שכתבנו לעיל דכל מה שבא צק"ש הוא צחינת אחר עד עמידה צתיבת צאהבה שצאים לו צחינת הפנים והוא משער הכוונות צתיבת צאהבה הנזכרת למעלה.

ד"ה ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפין מחוץ לכחב"ד וכו'. עיין שער הנסירה פרק ז'.

ד"ה ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין וכו'. עיין ע"ח שם.

ד"ה והם למ"ד דצלם וכו'. ראיתי ספרים שכתוב אחר לשון זה: "וציור יכוין להמשך ד' מוחין מקיפין שמחוץ לכחב"ד דצינה דתצונה ולהלציסם צחי התחתון דת"ת דצינה דתצונה" ע"כ, ועיין ת"ח דף ק"ל ציור גירסא זו, ולי עדיין נ"ע, וצספרים ישנים ליתא, ועיין נה"ש דף ס"ט עמוד א' שורה ל"ב סעיף צ' [צנד"מ דף מ"ה ע"ג].

ד"ה ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מחוץ לכחב"ד דהפרצופים הנזכרים למעלה דישסו"ת השניים והם מ"ם דצלם. ענין ישסו"ת ראשונים ושניים ושלישיים עיין צע"ח שער כ"ה שער דרושי הנלם דף ע"ג עמוד א'. ונלע"ד לסדר הענין שהמ"ם דנלם הנזכר כלול מנלם שלם, והלמ"ד

כלול מצלם שלם, והגד"י כלול מצלם שלם. וכולם נכנסו בחצ"ד דיסקו"ת השניים, ונשאר בחצ"ד הנזכר כלם דמ"ס באופן זה: שהגד"י שלו בפנים והלמ"ד והמ"ס מקיפים, ועיין בע"מ שער כ"ה פ"ד דף פ"ד עמוד א', וזמה שכתב הרש"ש ז"ל בקידור של עמידה בחיצת קונה הכל. ואחרי כן נדחו הו"ק שהם למ"ד ולד"י הכוללים לחג"ת דיסקו"ת השניים, ונשאר שם הצלם דלמ"ד הכולל בחג"ת הנזכר למעלה באופן זה: שהגד"י שלו נשאר בפנים של החג"ת הנזכר למעלה ולמ"ד מ"ס שלו מקיפין מבחוץ. ואחרי כן נדחה כלם דלמ"ד הכולל לנה"י דיסקו"ת השניים שהם יסקו"ת השלישיים באופן הנזכר למעלה, דהיינו שהגד"י של הגד"י נשאר בפנים ולמ"ד מ"ס שלו מקיפים. והשלשה לד"י הם מלוכשים זה תוך זה בפנימיות, ושלשה למ"ד מלוכשים זה תוך זה מבחוץ, ושלשה מ"ס גם כן מלוכשים זה תוך זה ומקיפים מבחוץ לשלשה למ"ד.

ענין יסקו"ת הראשונים והשניים והשלישיים לענ"ד סדרם כן הוא, דהיינו נה"י הראשונים יש בהם שניים ושלישיים באופן זה: כי תלת פרקין עלאין הם חצ"ד דהשניים ופרקין אמצעיים הם חג"ת דהשניים ופרקין תתאין הם נה"י דהשניים שהם יסקו"ת השלישיים. וזה ממה שכתב הרב ז"ל שכל פרצוף תחתון (לוקח) מלביש נה"י של העליון.

ועיין בע"מ שער י"ד שער או"א פ"ח בסוף הפרק בה' כללים אות ה' (דף מ"ט ע"ג) וז"ל: "ארבע בחינות נשים באמא עילאה, בחינת חצ"ד שלה נקרא אימא עילאה, וחג"ת שלה נקרא חבונה ראשונה, ונה"י שלה חבונה שניה, ומלכות שלה נקרא חבונה שלישית והיא רביעית בערך החינה, ובעשר ספירות של חבונה זו השלישית

מתלבש כל כלם דו"א", עכ"ל. וסדר זה לא יבא עם סדר הנזכר למעלה שכתבנו. אמנם הסדר שלנו ישמווה עם מה שכתב הרב ז"ל בע"מ שער ד' שער אח"פ (דף ז' סוף ע"א) וז"ל: "נמצא כי התבונה אינה מתחלת אחר סיום החינה רק יוצאת המחזה של חינה עצמה כמו רחל היוצאת מהחזה דו"א" וכו' עד סוף הדיבור עיין שם. ולפי זה יבא דברינו הנזכרים למעלה כי הנה"י דחבונה הראשונה פרקין עלאין שלהם הוא חצ"ד של השניה ששם הוא כלם דמ"ס הכולל, ופרקין אמצעיים הוא חג"ת דהשניה ושם הוא כלם דלמ"ד הכולל, ופרקין תתאין הוא נה"י דהשניה שהם יסקו"ת השלישיים ושם הוא כלם דלמ"ד הכולל. ומבואר כן בע"מ שער כ"ה שער הצלם דרוש ד' (דף ע"ח ע"ג) וז"ל: "והסדר האמיתי הוא מ"ס דלמ"ד חצ"ד, למ"ד בחג"ת, לד"י חבונה", עכ"ל. וכל הסדר האמיתי הנזכר למעלה הוא דיסקו"ת השניים שכל זה הוא חבונה"י דיסקו"ת הראשונים רק שהשלישיים שיעורם הוא חבונה"י דהשניים.

ביאור כונות חיצוניות דפנימיות דק"ש

ד"ה וביוצר יכוין וכו' ובר"ה יכוין וכו'. מה שכתב בקידור וזיולר יכוין וכו' ובר"ה יכוין וכו' זה שייך לפנימיות דחילוניות.

ד"ה וביוצר יכוין לזווג את או"א דחיצוניות דפנימיות בבחינת הכלים החיצוניים שלהם ולהוציא ולהמשיך שני צלמי מוחין פנימיים דאור פנימי דגדלות דאו"א על דרך הנזכר למעלה. מקורו בשה"כ ענין כוונת העמידה דרוש ד' דף ל"ד

הוה יוד יוד יוד הה הא הי וו ואו ואו הה הא הי

א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

דנה"י דתבונה. ואז יכוין להוליא ב' ללמי המוחין דאו"א שצנה"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים הג"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מהפרלופים הג"ל באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלוק הג"ל. ומוליחין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוץ לכחצ"ד דיססו"ת השניים דפרלוק הג"ל. והם מן דללס ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים הג"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הג"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דיססו"ת הב' דפרלופים הג"ל. ומוליחין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוץ לחג"ת דפרלופים הג"ל והם מן דללס. ולהשאיר שם החג"ת דב' הללמים הג"ל ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הללמים להמשיכם ולהלבישם צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאחוריים דע' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיססו"ת השניים דהפרלופים הג"ל הנק' צ' דללס והם יססו"ת השלישיים :

ביוצר (א) אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילוניות דפנימיות בצחי' כלים החילונים

(א) י"ך כי איך יכול לזווג את או"א דחילוני' דפני' ודפני' דחילוני' צלתי מסירת עלמו עק"ה ולקבל ד"מ צ"ד וצלתי עליית מ"ן דרפ"ח ניולין ונר"ן שלו וצלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' ועוד ג"כ כי כמה גורח טרחנו בזווגי או"א דפני' דפני' והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא צפני' דפני' אלא מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח ניולו' דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומסס לאו"א כ"ז היו כל הג' הצחי' דפני' דפני' ודחילוני' דפני' ודפני' דחילוני' שלשתם יחד וצמלת לזווג או"א דפני' דפני' וכו' ואז נמשכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למלכ' וכו' משם היתה התחלת התחלקות את או"א דפני' דפני' לבדם עד שנמשכים המו' דז"א צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאח' דע' פרקים דנה"י ונק' ל' דללס והם יססו"ת השלישי' ובל' דללס דיססו"ת הג' עימדים המו' דז"א ונשארים שם עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחילוני' דפני' שהמשכנו המו' שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' כלים החילוני' שלהם וממשיכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למל' ובג"כ יכוין להמשיך ד' מו' דצינה כנז' ואח"כ יכוין לזווג יססו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והם צינות וגבורות ומתלבשים המו' הגז' צנה"י ואז יכוין להוליא ב' ללמי המו' דאו"א שצנה"י דיססו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים

באחו'

יסוד דא"ח בתיבס וכרי נחבאר פנין א"ח שנתק ז"א אך נחלבס בו . ונחזור לשנין בח' אלו בקטר כ' כה נחבאר כ' ג' מקומס הם . א' ביותן חך דא"ח באר פנימי ומקף . ב' בנה"י דא"ח אחר שנתלבס שס בפנימי ומקף . ג' אחר שנתלבס ב"ז"א בפנימי ומקף . ונבאר מאמר אחד באדר ק"ה בענין אירא דכ"א ואשא דכ"א ועיין בביאור למיל (ו) דע כי ב"ז"א דקדיטתא הוא גבורה דא"ח ואירא דכ"א (ח) הוא חסד דא"ח ואלו ב' נחבברו יחד כחבר באדר"ל ר"ב ובפנין כי דא"ח הם שרש ח"ב ובהם ענינים ח"ג דא"ח הנקרא אירא דכ"א ונולמא דקדיטתא ונחבברו יחד אלו ב"ז"א דקדיטתא ואירא דכ"א ביוסן גניסם סך דא"ח ואירא גולגלתא ד"ח הנבבס מח"ת דא"ח כי כח שהח"ת מכייע בין ח"ג דא"ח ומבין חיבור שניסן ילא כן גולגלתא ד"ח לא נעשה מח"ת זה אלא מהחברות ח"ג שעליו והבן זה . וכנה נס"ל כי תלכס היו בח' המוחין דא"ח סוך דא"ח בסוד פנימי ומקף אשר כל זה נקרא מקף לרשא ד"ח ואחר כך נכנסו בג"י דאמא פנימי ומקף ואח"כ נכנסין סך ז"א עלמו וזו נשפן לי גולגלתא ומוחין פנימים ונמלא כי קודם שהתחיל בח' גולגלתא אל זעיר אנפין עלמא הקדים אליה בח' המוחין המקיפס העליונים . וכנה כח שח"ג דא"ח אפנין נקרא אירא דכ"א ונולמא דקדיטתא כן המוחין דח"ב חסיר אפנין הולאים מכס נקרא כן וכן דעת חסיר אפנין שהיא ככרעת ח"ב נקרא כן כי גם הם עת"ז דא"ח אפנין מחרין כחשי נמשט אלא שהפירס הוא כי ח"ב שלו נקרא אירא דכ"א ואשא דכ"א אך ב' פשרין דח"ב הסתרים נקרא אירא סתם ונבורה נקרא אשא סתם ובכ"ן זה . נמלא כי מחלכס ילאו אלו המוחין הנקרא אירא דכ"א וכו' בסוד מקיפין ואחר כך נעשה גולגלתא ד"ח . ח"ס דק"ה נסיק אירא דכ"א ומתגלגלא ואחפסס ונסיק חד גולגלתא חקיפא לר' ספרין כי סחלכס נספך ונעשו המוחין הנקרא אירא דכ"א עם ינומא דאחלגיל ביה כמ"ס הם ואחר כך נתגלגלו ונחפססו שבוה מש"ל כי שרשם כבאר למעלה ואורם נחמד למטה . ואח"כ נעשו ונסיק מכס חד גולגלתא הנעשה אחר המוחין אלו המקיפין הפנימים . וכיאר כי קודם שנעשה היא גולגלתא ונכנסו המוחין אח"כ ג"כ לז"א עלמא ע"ז היא גולגלתא ח"ד ד' מוחין כי פסטר דחסד מהפסס כ"ד ימין ופסטר דגבורה כ"ד שמאל נחפסס . ח"ס אחפסס אשא מפסטר חד ואירא מפסטר חד ואח"כ מהפססין ב' מוחין עליונים שהם ח"ב וחכמה גם כן נחפסס ל"ד ימין למעלה מפסטר דחסד וכ"נה ל"ד שמאל למעלה מפסטר דגבורה . וז"ש ואירא דכ"א קאים עליה מאי פסטר ר"ל כי טוח החכמה הנקרא אירא דכ"א שומרה על פסטר דחסד הנקרא

נחוסף הארה כ"ס ומתגלגל אורם עד מנתחן בסוד אור מקף כנגד מקומס שפניס . [ב] (א) כי אח"כ נמשך האור שלהם עד למטה כנה"י דאמא ומתגלגלן בתיבס כטרפ . [ד] כי גם מתגלגל אורם מנתחן של כה"י דאמא בסוד אור מקף (ה) ודע כי אור מקף זה הוא עיקר מלאה אור המקף עלמא ד"ח ומאיר בו משס מלמעלה בתיבס שס מנתחן לנה"י דאמא מקף לז"א . [ה] הוא אח"כ כחשך מהפססין יותר ונכנסין הנה"י דאמא עם המוחין שבוטוס בחד ז"א (ב) עלמא בג' חללי דגולגלתא . [ו] כי גם שס מתגלגל אור המוחין מנתחן במלח ד"ח בסוד ספילין כמ"ס למטה כפ"ס . הנה נחבאר ו' בח' ג' פנימים ג' מקיפס אחמס אין אלו קורין פנימים אלא אל הבחי' הכ' כשנכנסין המוחין עלמס סך ז"א עלמו וכל שאר נקרא מקף כיון שאיט בתיבס ממש . [ז] כי כל אלו מקיפין אין בו כח

לכשיג (ג) יזולת הששית שהיא בח' ספילין לק אט מרחין ספילין וכבן זה . [ח] ונס דפ"י כל אלו הבחי' אין הבוניה שכתוחין האלו נקראין ממקומן ויורדן מדרגה אחר מדרגה

אחמס כמה שהדפחך פעמים רבות כי כל דבר שנקרושכ שרשו קיים ככ"מ שיהי והארוה נמשכה למטה וכן הפנין כאן כי שרשם לעולם קיים ומכח ריבוי הארה שנתוסף בהם הם מהפססין ומאירים למטה מהם כל בח' אלו . והרשס קיים למעלה . | אחמס כ"י פשרין בג"ל שהם ב' כחפין בג"ל הם עלמין אחר שנתלבסו ב"ז"א יולאים ויורדן ברעת ז"א ולא הארה בלכ"ד אחמס עלמותן ממש כנ"ל אך מ"ס כי שרשם נשאר למעלה והארסן נמשכה למטה ממדרגתן הם ח"ב ד"ח כי אלו שרשם נשאר למעלה והארסן ל"ד נמשכה למטה וכבן זה .

*נמלא כי מח"ת (ד) דא"ח עלמו כשמתלבסין סוך דא"ח כטרפ כנה מכס נעשו מוחין אל ח"א בסוד אור מקף למעלה ומנה"י דא"ח (ה) נעשו ב"ז"א מוחין פנימים שנכנסו סך ראש ועיין בבוחר מוצרע דכ"ב (ו) . וכבר נת"ל אך מח"ת ח"ת חסוח דא"ח נעשה גולגלתא דז"א ומנה"י שלו נעשין לו מוחין פנימים שנתלבסו בתוך כה"י דאמא ונפלא ד"ח נעשה מהפססין

הגהות וביאורים (א) דא"ח : (ב) ד"ל ד"ח : (ג) ויין לנו כנגדו שס פססס פססס ואלו אלו וכו' : (ד) סכ"י פחור : (ה) ו כנסתא היא נכסד פ"ז פ"ד פ"ח דא"ח : (ו) ד"ח א' ו כ"א ר' מ"י כמותים שבע שוכחו וז"ל נפשוהי כבד כי ח"א פס"ז : (ז) יניס למיל נספך כ"י : (ח) ויין למיל שר ד"ח ינומין פ"ה שפסס סב דכ"א נפלא . ר"ל וכלל אחר דערפ דיינס נעסס פגורס וז"ל פין שר כללס פ"ז . וחס לישק :

יפה שעה

הדמס להפסך כסיפס כמ"ס כר"ל נש' שגירח הכלים פ"ז וממלא זה חס נרס נמלא כי בעלות ויין בסוד מ"ן מעלים עמכס בחי' יסוד דא"ח ועלייה יסוד דא"ח משרר המוחין דא"ח . ונלפ"ד שכן ממי מעלה עמכס בחי' יסוד דשחיק סלס היסוד דא"ח נעשה כמס לז"א יסוד דשחיק נעשה כחר לז"א ינימי פיטוח כמ"ס כר"ל סוף פ"ד ז"ל חסור ג"כ התלבנת בחיק כי מיסוד על נעשה כחר לז"א ועיין לקמן פ"ס וממלא כי בעלות ויין ל"מ"ן מעלין עמכס שני היסודות דשחיק וז"א ובעליה היסודות מהסודרין המוחין בין דא"ח בין דשחיק וממלא הוונ במוחין דשחיק וממך עד ברעת דשחיק המתלבס באירא דחיב אקרוס דשחיק סחימלס דא"ח שבוה בין כחר למוחא סחימלס דא"ח ונעשה ג"כ הוונ במוחא סחימלס דא"ח ונעשה כסיפס למלא קדישא . ובוה ממש דברי כר"ל בשטר ח"ד ומ"ן פ"י ז"ל וכנה ראשית כל אלו התכות הוא מהדעת סלין דשחיק הנקרא דל"א אשר ברעת הוונ נח בין טולגלח וממלא דא"ח ובוה בחי' הוונ אירא דחיב על קרומא דמוחא דא"ח וכנס משס נמך אל ברעת דל"א מהדרנה למדרנה יע"ש . ובוה מ"ס כר"ל למיל מ"ד ז"ל אחמס אין כח מוח עילאי עלמו יורד עד א"ח כי נלכ מעלמו מחר אלל זה הוונ דא"ח כל נליז הוא דקיקא דא"ח כ

הגהות וביאורים (א) דא"ח : (ב) ד"ל ד"ח : (ג) ויין לנו כנגדו שס פססס פססס ואלו אלו וכו' : (ד) סכ"י פחור : (ה) ו כנסתא היא נכסד פ"ז פ"ד פ"ח דא"ח : (ו) ד"ח א' ו כ"א ר' מ"י כמותים שבע שוכחו וז"ל נפשוהי כבד כי ח"א פס"ז : (ז) יניס למיל נספך כ"י : (ח) ויין למיל שר ד"ח ינומין פ"ה שפסס סב דכ"א נפלא . ר"ל וכלל אחר דערפ דיינס נעסס פגורס וז"ל פין שר כללס פ"ז . וחס לישק :

ויהיה המקי' העליון גדול מהפני' הנמשך ממנו. אבל המקי' היוצא מהפני', משמע משם דכ"ה רע"ג שהוא גרוע מהפני', שהמקי' הוא הארה היוצאת מהמו' הפני' ע"ש. וכ"מ מלשון הסידור שכתב ומוציאין הארת המו' שלהם ומקי' וכו' ועי' מ"ש בברכת אליהו דע"א.

(לה-טל) סדר הזיווגים הוא, פני' דפני' וחיצו' דפני' ופני' דחיצו' (ועי' ש"ש בתי' או"א) ולמה לא נשלים בתחי' החיצו' שהתחלנו בתיקונו בחלקי המעשה, שהוא חיצו' דחיצו', ולגמור גם הפני' דחיצו', ואח"כ חו"פ דפני'. ועוד למה בחיצו' תחילה החי' דחי' ואח"כ הפני' דחי', ובפני' להיפך, תחי' פני' דפני' ואח"כ חי' דפני'. ובר"ה נתקן ביום א' אחו' דפני', וביום ב' הפני' דפני'. וכן בחי' ביום ב' תחי' אחו' ואח"כ פני'. ועי' פת"ע בדצ"ז סוע"א ובכ"ד רע"ג שנכנס בזה ולא תי' וי"ל.

(לח, א) ביוצר וכו' דחי' דפני' בבחי' כלים החיצו' וכו'. לשון רז"ל בשה"כ דרו' ד' דאבות הוא, בעת יחוד ק"ש או ניתנו בז"א בחי' המו' בבחי' אוה"פ שלו מצד זיווג הבחי' החיצו' של אוה"פ דנה"י דאו"א וכו' וכו' עד אלקי אברהם וכו' עתה נעשית נה"י דבחי' אמצעית דאו"פ דאו"א בבחי' ג' מו' בסוד או"מ וכו' עכ"ל. ואילו בדרו' ב' דתה"ש וו' דר"ה, שהם בפני' דחיצו', לא נז' שהזיווג הוא בבחי' נה"י וכו'. וכ"ה לשון נה"ש די"ט ע"א. וכמעט הייתי רוצה לו לקו"ד שתיבות — ב' פר' נה"י — הכתובים בסידור בפני' דחיצו', שייכים לזיווג החיצו' דפני', וכנז' בשה"כ דרו' ד' דאבות ונה"ש הנז'.

עוד יש לרשום לעצמי לעת עתה, דלפי הכלל הידוע שכל בחי' בז"א מקבלת מבחי' שכנגדה באו"א, א"כ איך מכלים החיצו' הנז' דאו"א מקבל או"פ, ומכלים האמצעים והפנימיים מקבל או"מ בחול ובשבת כנו' בשה"כ הנז' (תו"ח קנ"ז ב'). (עי' לק' בס"ד בעמידה ד"ה אבותינו מה שרשמתי לקו"ד) עוד צ"ל אם החיצו' דפני' ופני' דחיצו' הנז' פה, הם ע"ד פני' דפני' שהם מו' דאחו', וממילא צריך להביא

הוא היסוד הכללי, ומשם יורדים ומתלבשים בישסו"ת הב' שהם למטה מג"ר דישסו"ת הא', והם מבחוץ כנגד הגה"י התחתונים של היסו"ת הא'. כך נראה הענין לכאו' וא"ש את"ם. אצ"ז ראיתי בתו"ח זיע"א דקס"א סוע"ב שכתב שבתחי' נתנם א"א (טי' דז"א) חציים לאבא עי' וחצים לאי' עי' ששניהם נק' אבא. ונתן אבא עי' חצי שלו לאי' עי' כדי שיצטיירו באי' עי'. ואח"כ נזדווגו או"א עי' (ע"ש באותו הדף בע"א ד"ה כתב) כדי לעשות ולתקן חילוף המו'. ואח"כ או"א עי' הנק' בשם אבא נתנו כולם לאי' שהיא התבונה הב' שהיא הג' וכו' וכו' עש"ע. ובש"ש דרו' ו' אות צ"ט כתב, אחר המזלות מזדווגים או"א דפרטות התפי' ויורד טי' דע"ב עם ה"ח מאבא לאי', ושם המקום לכוון זולת זה המשכת טי' ע"ב וה"ח שהיו ביא"י בכחב"ד דאבא הכוללים וכו' וזה ביוצר. אבל בשאר הק"ש א"צ לכוון אלא טי' ע"ב וה"ח דפרטות אותו הזמן ע"ש. וצ"ל לפ"ד שמה שמצוייר כאן ע"ב וה"ח, הוא לב' הזיווגים לפרטות ולכללות (וצ"ע שבקשע"ה לא נז' ע"ב וה"ח זולת הג' ע"ב וה"ג). ולפ"ד התו"ח והש"ש הללו אפ"ל מה שכתוב בסי' אחרי המזלות ויכוון להמשיך ד' מו' וכו' לחב"ד דאבא וד' לחב"ד דאי', הוא מ"ש התו"ח שא"א נתן חצי לאבא וחצי לאי'. ואחרי זיווג דאו"א דנשיקין שע"י נמשכו המו' ליו"מ דשניהם, וזיווג זה קודם לזיווג התחתון, או נזדווגו זיווג התחתון ונתן אבא לאי' הטי' ההיא, וזה כמ"ש הש"ש הנז'. ומ"ש ויכוון לזווג ישסו"ת הא', והם כבר כלולים עם או"א, הוא מ"ש התו"ח הזיווג דאו"א לעשות החילוף ומשם ליסו"ת הב' וא"ש את"ם. וכאן יש לרשום מ"ש הרב ש"ש ז"ל בפ"ד דשכ"ה אות יו"ד דכ"ז הוא בישסו"ת שנפרטים לד' בחי' הנז' בסופ"ח דשי"ד ע"ש.

(לח, א) בהשתלשלות המ' ול' וצ'. עי' שמאמר דנ"ד סוע"ב דמשמע לכאו' שאו"פ נמשך מאו"מ שלמעלה ממנו. ויהיה א"כ הפני' דל' נמשך מהמקי' דמ' (עי' מ"ש התו"ח זיע"א דק"ל ע"א ד"ה כתב עוד בכונת וכו' ע"ש), והפני' דצ' מהמקי' דל'.

דו"א לים וקנא וגם להמשיך לה הארה מס' סרקי הגה"י
דו"א לים ספירותיה כנ"ל עם ונטכר בדרוש הנסירה דר"ה י"ג ג
והוא מברכת אהה חוון עד ברכת הבינה הם מספירה
לספירה וברכת על הדיקים ומשכן ואת למח מס'
צקין טו :

ובולם הם י"ב עיקין מאהה חוון עד שמע קולט והוא
השמיטה שנית וסדרם הוא כשמיטה ראשונה שהם

כ' עיקין א' מו' חחונות וא' מג' דכל כפי' מס' דו"א ש"ן ליקן
לז"ס ונצ"ר דכל ספירות מס' (ה) דניק' ובוודאי שמע"ת י"ד מה
מטות פ"ד הגו' בסוף דרוש שיה שלום ענין ארבע וקפ"ח שהם ח"ת ט"ל
כד' עומין שכתב כי הברח גדול הוא כגודל :

וענין וזו דשים שלום חוון דנפילת אישים כבר הוא מנואר
בהקדמת ברכת הגות' לשני ובהקדמת ברכת המעביר
כי חזנ דשים שלום הוא חוון דישקב ורחל פרע"ת דלוחי י"ס
חוון דנפילת אישים הוא חוון' הגילויים דכל הכ"ד שפוח
י"פ :

(ו) **יו"ט** דפסח שחל להיות בשבת ל"ל ברכת מעין ז'
כשאר י"ט שחל להיות בשבת אי"ש שגראה שאין
לה מקום מ"מ ל"ל גם כליל פסח שחל להיות בשבת פ"ן
שהחכמה בתלמוד שבת דכ"ד ולא חלקו בין פסח לשאר
י"ט ולוחי החילוק שכתב רמ"ן הוא פסחא (ו) :

וענין (ח) ברכת העומר לבני ח"ל ודאי ל"ל אחר ערבית
כשאר לילות כי אין לה שייכות עם הסדר כלילה זו

לבני חו"ל כי מטת ספירת העומר היא מלוח עבה דלוחי"א
שהם בשני פרט' חג"ת ונה"י הגוללים דיו"ן הגוללים כטוד
והסדר כלילה זו לבני חו"ל הוא ממטת דרבנן שהם ביסוד
שהם פרטופי יקבב ורחל כטוד כח"ש פנין ח"ע ומל"ת
בהקדמת סדר הקרבנות ע"ס ולפיכך ל"ל ברכת העומר ח"ק
אחר ערבית דו"ט ב' ולא יאחרנה עד אחר הסדר שאם
יאחרנה הרי גורם לתת אחיזה לדעו"ני' בכלי מוח החכמה
אשר כבר נסתלקה אחיזתם ממנו כח"ש הרב ז"ל כי כפי
סדר המשכת המוחין כך סדר ביסול אחיזתם לפיכך לר"ך
להסיר מאד לאחריה אחר ערבית ולא יאחרנה עד אחר
הסדר כח"ש ק"ת המוקבלים :

שאלה אם יש לכוין בתפלות ובמלות ובפעולות שבת
ובימורי' בימי העומר כשאר ימות השנה או אם
יש שינוי :

לכאורה נראה שאין לכוין כלל בשום טעם חוץ מחכמת
המשכת המוחין שכסדר העומר והו לא משני
פחד הקלי' שלא יאחזו כטוד (ע"ז ע"א) כח"ש האר"י ז"ל
כי אחר עבור יום א' דפסח ונטלקו המוחין חוזר החלונות
להאחזו אבל לא אחיזה גמורה כנחמילה כי כבר נחבטלה
אחיזתם הגדולה וחוזר להאחזו בדרום ההם ואז נכנסין
המוחין כסדר המדריגות וכפי סדר כריסאס כך הוא סדר
ביסול אחיזתם לאט לאט בהמשך ימי ספירת העומר שהוא
ענין שבעת ימי נקיים ואז נספרת מסימחאה ונמדת להסיר
בג השבועות ואז חזרה להרוג עמו ע"כ מדרוש ג' דרד"ש
הפסח ע"ס . וכן בדרוש ב' מדרושי העומר כתב חו"ל ואחר
עבור יום א' של הפסח מסתלקין כל המוחין המזכר וסוד
לקדמותו לבחי' תלה כלילן בתלת טו' :

ואח"כ מליל שני וחילך אט חוזרים להמשך המוחין כח'
אשר נכנסו כליל פסח ונטלקו ופחה חוזרין להכנס
כפי סדר המדריגות כל מדרגה ביום שלה על יד מלוח ספירת
העומר טו' לפי שאי אפשר שיזדווגו זו"ן עד היותם שבעה
ספירות חב"ד חג"ת מלכות נטיים ומתקנים ואז חסיה היא
ראויה אל האונ ע"כ ע"ס :

וכן בדרוש שביעי של הפסח כתב חו"ל ענין כל סמ"ס
ימים

ב' דרש"י ורבינו הם ודוקא במנחה במקום חפילין דר"ה
יבשאלין לו אז דיו בר"ם ולא דרש"י ולא הורטו אח שיהם
יחד כיון שלר"ך נכתלה דר"ך שחא במקומם כסדר בשער
התפלות ודיו לבא מן הדין :

עז (א) על ברכת העומר ליל ב' של פסח לבני חו"ל אם
לא יבדך עד אחר הסדר כח"ש כס' תמות ימים
והרמ"ז ז"ל ומסעם האתור שם או שיבדך עם הגבור אחר
תפלת ערבית קודם הסדר עכ"מ :

(ח"ן ע"א) **וראיתי** את השאלות אשר שלחו מפכ"ת
מהם לשאלו דברים העומדים

ברוחו של עולם ממני חרפת ארס נכזה וגמאם בער
ולא ארע אמנם ראיתי כי לא עם השב כי נלפ"ד כי
עדין לא נשתייט בסדר לימוד עין חיים והכנת דבריו ע"כ
אמרתי אל לבי לשלוח להם קונטרסים של ברטת השחר מן
סדור סדר הטונות אשר התחלתי לסדר לפלמי הגקרא :
נהר שלום וגם קונטרסים מתחילת הקדמת הסדור
הגו' הגקרא : **רחובות הנהר**

וכשה"י ממה שיחשד מן הסידור המזכר ומההקדמה האזכר
אשלה להם בעה"י ובכן ישאוו דעותינו בהכנת דברי הרב
ז"ל אמנם חלוחי היא שיחט לב בדברי' האמורים שם ובפרט
במה שכתוב בהקדמה שבה נכללו ונסתמו דברים גדולים
וסודות נעלמים להשקיף עליהם פעם ושחים בהשקפה טובה
כראוי וכנכון כי לא דבר רק הוא והנה עירי בשמים וסודי
במרומים כי כל הכתוב שם טולם דברי אלהים חיים האמורים
מפי האר"י ז"ל למהרמ"ז ז"ל ואין עוד מלבדו ואפי' בדברי
שאר פלמירי האר"י זל"ה לא למדתי ואין לי מגע יד בספרי
המוקבלים לא ראשונים ולא אחרונים ולא למדתי בהם ואין
לי ידיעה מהם כלל כי גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה
העולם שכן האמת ולפיכך אמרתי שישינו בהם כי הם דברי
הרב האר"י ז"ל והי"ת יחיר עינינו בתורחן כי"ר וזכו יתרו
כל השאלות ממילא ואם אחר זה נשאלו מהם אחס
שאלות ה' יתברך יתן בלבט בינה להבין ולהשכל :

אמנם ענין חווי או"א בברכת אבות הכוליא המקיפים
דו"א הנה כללית הפנין בקיבור גדול לפי הפשט

וא כי בדרוש השני מסדר (ב) תפלת שמריית עם דרוש
השני דדרושי ר"ה הם א' והם בפנימיות דחלונות דאלילות
שהוא באלילות דחב"ע דחלונות דאלילות וכי מלוח התפילין
שהיא מלוח מעשיות שהיא בחלונות היא בחלונות דחלונות
דאלילות שהוא בני"ע דחב"ע דחלונות דאלילות ואלו
המקיפים הנקרא חפילין הנמשכים בברכת אבות שהיא מטה
נדבור הם בפנימיות שהם הגשמות של זה החב"ע שהוא
באלילות דחב"ע דחלונות דאלילות וכח"ש הרמ"ז ז"ל כי זה
בחלונות וזה בפנימיות ואלו יולאים מוונן אור מקיף דו"א
ואנחנו הג"ת דל"ל אמנם שני ללמי המוחין דאור פנימי (ג) דחב"ד
דו"א (ע"ב) כולם נמשכים בק"ש ושי ללמי המוחין דאור
מקיף הנמשך מחג"ת דו"א נמשכים בברכת אבות :

אמנם דרוש הד' דברכת אבות שבו נאמר שבק"ש נמשכים
המוחין דאור פנימי דו"א (היולאים מוונן כלי
חפילין דו"א ובברכת אבות נמשכים המוחין דו"א דו"א
היולאים מוונן מכלי סכ"י) האמלשי שלהם כל זה הדרוש הוא
בחלונות דפנימיות שהוא בני"ע דחב"ע דפנימיות דאלילות
ודרוש השני מדרושי הק"ש עם דרוש הראשון והשני מדרושי ברכת
אבות הם בפנימיות דפנימיות דאלילות שהוא באלילות דחב"ע
דפנימיות דאלילות (ה) :

ובענין ברכות האמלפיות הנה שחילת דרוש השני
הוא בפנימיות דחלונות ושאריה הדרוש הוא
בפנימיות דפנימיות והוא כי לר"ך לכוין להמשך מוחין מ"ס

הנהרות וביאורים (ה) פ"ל שאלס ס"ז : (ג) שפ"ר כניס דף י"ז פ"א : (ב) ט"ז דף קל"ט ע"ב : (ד) ח"ס נלפ"ד שפירנו דגו וז' הולא זה שפ"ר בספר
סכמות ברוש שני דפנימיות נחיות אחיות י"ט דרוש ומשנה עם כל פ"ש רכטו עם : (ט) פ"ח דף קפ"ט פ"ל ד"ס כס"ג : (ו) סדר
גל שאלס ס"ז : (ז) ש"ן דכ"ס נפנטי ק"פ : (ח) סדרן של שאלס ס"ז :

שגם מד תג השפעת א"כ היה נראה לאסור החזק בכל
השבתות ההם לכך הולך הרב ז"ל לכתוב זה לומר כי מה
שישראל מעוררים זיוג הפליין ע"י קיום מצוה שונה דשבתות
האלו הוא לזווג וקטטה ואיזו זיוג גדלות כשאר השבתות
להשמיטת שאין לבטל מלוח פונה בשבתות ההם משני קד
כי יש מקום לקיומה והוא ע"ד הגו' באופן כי אין לבין
במנחת ע"ש ובקבלת שבת בעליית שלמות בי"ט כיון שז"ן
דאילנות לא עלו וכחל לא ירדו יתיר וכמנב מפחדם שנתלחו
בליל ראשון של השומר קד הם שומרים כל ימי השומר והלכים
ונחקרים בהמשך מ"ט ימים אלא שיש בהם שינוי כפי בחי'
המוחין שנתשכרין בז"ן בזמן ההוא שאף הם מקבלים הארות
אלו הראויים להם מן בחי' המוחין ההם שנמשכו בז"ן כטוע
כי כל מוח כולו מאני"ט וכל בודת מאני"ט שנתקנה וקבלה
המוחין הראויים לה הרי היא מתוקנת ושומרת כביום השבת
בעת המוסף וכל בחי' מז"ן דאילנות שפדיין לא הגיע זמן
סיקוה הרי היא וכל הבחי' שכנגד דבי"ט שומרים כנפת
הפיבור ג' כלילן בג' עד בא זמן חיקונו ונחקרים ע"ד
הגו' באופן כי אין עליה וירדה באני"ט ע"ד שאר ימות
השנה אלא ע"ד הגו' הם נחקרים ופלים כי מה שטרם
לסק' ח"א לירד כלילה לבי"ט שזן ממה סיבות הטרפת
הסיבה העיקרית היא כי אחר שלשם ששה כלילה מסתלקים
נה"י דשסו"מ שגכנסו בערבות בז"א ונכנסים בלילה ונודים
ומגדלים ומתקנים אותה מכלים דחל והולכת ונתקנים עד
חלום ונח ושומרת לפני ז"א להודונו עם יפקד והו נרמים
הקו' העשירית דחל לבי"ט כטוע אבל בשומר כל בחי'
מישסו"מ ומא"א שכבר נכנסו בז"א אי אפשר ((ע"י ע"א))
להסתלק משם מד תג השבועות נמלא כפי זה כי אין אותה
ההכנה דשאר הלילות דמי השנה טובה בלילות דמי השומר
ואין הנקודה העשירית דחל נודים לבי"ט כי מי רזה אותה
כי אין לזה לוקחת כליה דחל לפנט מהם כי אין המוחין
מסתלקים להכנס בה א"כ כפי כל הגו' יסביל המפיון כי
אין שיבות לסדר הטעות דתפלות ומלות דחול ושבת דמי
שנה בימים של השומר והמפיון בהם אין לו של מה לסמוך
ברברי הרב ז"ל האמנם ראוי לחקור לרעה מה נעשה מחסילות
דחול ושבת דמי השומר ואיך אין עליות השבת החמורה
טוהים בשבתות דמי השומר אמנם ידוע מ"ש הרב ז"ל
בע"ה עכ"ן כתוב (ח) :

ואנב נדרשתי ללא שואל כי בתפלת ערבות דליל פסח
לרד לבין להמשיך כל המוחין דקטטה וגדלות שניים
דא"א עילאין דמדת לילה ומדת יום כי ((ג"ט ע"א)) שיפור
מה שנעשה בשבת ושאר י"ט ע"י כמה תפלות נעשה הכל
פחה בתפלת ערבות וע"א אלו אומרים אח"כ האל להודות
לאל על הגם הזה שנתן בנו כח להמשיך הכל בתפלה אחת
וזה בפנימיות ואח"כ הסדר הוא בחלוקות. ואח"כ בתפלות
של היום א"ל לבין כלל כי כבר נמשך הכל בתפלת ערבות
ונלע"ד שאפי' בתפלת המנחה דספח שחל להיות בשבת אין
לכין כי לכאורה נראה לבין בה כי היא נדרשת לפלמה שנה
נמשכין מוחין מאריך אפי"ט שנס בשאר י"ט שחל בשבת אין
לכין בה מט"א :

הנה פחה בפסח היה נראה לבין בה מטעם אחר אבל
אין לבין בה לפי כי המשכת כל אלו המוחין שנמשכו
בליל פסח ונתקיישו בז"ן כל הלילה כהיה יום א' דפסח
ואח"כ בתפלת ליל ב' נסתקפו כל המוחין וחזרו להמשך
ע"י מלוח סס' השומר הנה התשכתם בליל פסח היה כדי
להפיק כח הקליפות ולהפרידם מהקדושה ואחר עבור יום
א' חזרו הקליפות להתאחד אבל לא אחיה נמורה וחזרו המוחין
להמשך ע"י מלוח ספירת השומר לאט לאט מדריגה אחר מדרגה
וכפי סדר כניסתם כך הוא פדר ניסול אחזרת ע"מ מ"ט ימים
שגלם

ימים של ספירת השומר דע כי החזק אשר בראשם הכנסת
יום ר"ח אייר אשר הוצר לנו החזק פכ"י אינו זיוג נמור
אל גדלות כי פדיין ז"א בסוד הקטטה כנ"ל בפסח חזק ליל
שביעי של פסח וכל הזווגים שבימים האלו הם על דרך מ"ט
בזיוג ליל שביעי של פסח אלא שיש בהם שינוי קלח כפי
בחי' מדריגת המוחין שנכנסו בו בזמן ההוא כנ"ל כי אינם
שלמים ליכנס טולם עד תג השבועות והוא הוא זיוג נמור
וגדלות כמ"ט :

קרי כי סיבת המסך זמן הכנסת המוחין במ"ט ימים ולא
ביום א' כשאר ימות השנה הוא מפני רוב אדחה
החלוצים בו וכדי לבטל אותה האחיזה לגמרי הולך מ"ט
ימים כי מה שמתכבלה אותה האחיזה בליל פסח לא היה
אלא לפי שעה והיה עפ"י הגם ולא היה ביכול לגמרי אבל
אחר עבור יום א' חזר הדבר לטכנו לבטל אחזרתם ע"י
סתמנה המוחין כשאר ימות השנה ולא ע"י כם ואף זה לא
לאט לא בפסח א' כשאר ימות השנה כי פדיין אין בט כח
לבטל בפסח א' רק לבטל אחזרתם בכל יום ממדה א' ע"י
שמשך בה המוחין הראויים לאותה המדה ואף נס זה שלא
כבוד התשבת המוחין כשאר ימות השנה דהיינו קטטה וגדלות
שאלו נמשך הקטטה תחילה היו מתאחדים בו ח"א לבן נס
סתמנה המוחין היו שלא כסדר וגם שאין כל מוח משפסם
בכל הקו שלו רק בראש המדה לבד באופן כי יש פח חמן
קבוע לכל מדה כמה תשהה בלי מוחין וכפי ערך האחיזה
שש בה כך ערך ביטולה ואחר שהחליל הפליין הערך
פרכים אלו וסדר המשכת המוחין כפי מה שצרכה נפיו יתברך
שפי"ט נוכל לבטל אחזרת הקל' ע"י סדר זה לא פחות ולא
יתיר ובלאו הכי אי אפשר לבטלם אם קן מי זה ערב אל
לבו כסדר טוהת התפלות שסם מסודרים לשאר ימות השנה
לכיונם בתפלות דמי השומר כדאי שאיש זה שוט יסא כי
זה קודם ה' חלל לתת אחיה לחלונים בקדושה ושנס נדרין
שלו וככל הפילתו ותורתו ומלותיו ומשפיו המוכנים שפספה
בכל השנה כטולם יך תכנים כי יתאחו בהם כיון שנתן להם
ד בימים אלו כי פסח ימים אלו הם (ע"ב) שרש לכל
ימות השנה ובדרך שהולך בהם בה מוליכים אותו כל ימות
השנה אפי' שבת החמורה נתכנסו עליומים בימים האלו ואין
פליית הפולחות והמשכת המוחין כשאר השבתות דמי השנה
שהרי כתב כי פדיין הו"א הוא בסוד קטטה כנז"ל ואם היה
פולה כשאר השבתות היו שולים הגלים שלו ומלכשים האורות
דישסו"מ הכלים החלונים שלו ילכשו לאורות הגשם והאחלפיים
לאורות הרחם ופנימיים לאורות הגשמה ובחוד הגשמה יתלכשו
אורות הדם והיחידה ואורות הגשם שנתלכשו בכלים החלונים
היינו בכל הפסח ספירת חב"ד דנפש נחב"ד דכלים חלונים
וחג"ח נחג"ח ונה"י ננה"י וכן באורות הרוח בי"ט האחלפיים
ואורות הגשמה בכל הי"ט הפנימיים וכן אח"כ יטלו הגלים
שלו וילכשו לאורות נרנח"י דא"א עילאין ע"ד הגו' מתק
אין כאשר פולה לדיקנא דא"א ע"ד המכר מתק הוא פולה
ואם כך הוא פולה הרי בפלייתו להלכים אורות דישסו"מ
כבר היה לו גדלות אחד בכל עשר ספירות וכן בפלייתו לאו"א
וא"כ היך כתב כי כל היווג שנאותם השבתות אינו זיווג
נמור של גדלות כי פדיין ז"א בסוד הקטטה עד תג השבועות
ואו הוא זיווג נמור וגדלות עכ"ל :

ואם כפי הגו' הרי כבר יש לו אפי' גדלות ב' בכל הי"ט
אלא ודאי כדאמרן שאינם שולים זה פסום וכ"כ היה
שסם לברז ז"ל שכן אכתו מבינים עד שתשם שחא נאסור
פליט מלוח פונה בראוהיט כי שבתות אלו נשטו משאר שבתות
שאין בהם עלייה לז"ן ולשלמות ע"י התפלות והם מוחין
וגדלות ננה"י עד תג השבועות ואין זיווג לז"ן עד שיהיו
ז' ספירות חב"ד חג"ט ומלטה בטיים ומתוקנים ואין זה

הנה פחה בפסח היה נראה לבין בה מטעם אחר אבל אין לבין בה לפי כי המשכת כל אלו המוחין שנמשכו בליל פסח ונתקיישו בז"ן כל הלילה כהיה יום א' דפסח ואח"כ בתפלת ליל ב' נסתקפו כל המוחין וחזרו להמשך ע"י מלוח סס' השומר הנה התשכתם בליל פסח היה כדי להפיק כח הקליפות ולהפרידם מהקדושה ואחר עבור יום א' חזרו הקליפות להתאחד אבל לא אחיה נמורה וחזרו המוחין להמשך ע"י מלוח ספירת השומר לאט לאט מדריגה אחר מדרגה וכפי סדר כניסתם כך הוא פדר ניסול אחזרת ע"מ מ"ט ימים שגלם